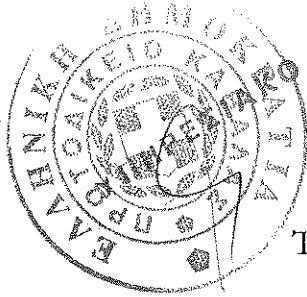

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΒΑΛΑΣ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 300/2018
(Αριθμός έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 169/2018)
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΒΑΛΑΣ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από το Δικαστή Κωνσταντίνο Δεληιάρη,
Πρόεδρο Πρωτοδικών, ο οποίος ορίστηκε σύμφωνα με το νόμο.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του στις 18 Σεπτεμβρίου
2018, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα, για να δικάσει την αίτηση με αριθμό
έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 169/18-05-2018 και με αντικείμενο τον
προσωρινό καθορισμό εύλογης αμοιβής για χρησιμοποίηση υλικών φορέων
ήχου και την προσωρινή επιδίκαση απαίτησης δικαιούχων συγγενικών
δικαιωμάτων μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την
επωνυμία «GEA - GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ
ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ
ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και το διακριτικό τίτλο «GEA- GRAMMO, ΕΡΑΤΩ,
ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα επί της οδού Λαζάρου Σώχου αρ.4
(Α.Φ.Μ. 997495285), εκπροσωπείται νόμιμα και η οποία εκπροσωπήθηκε από
την πληρεξούσια δικηγόρο της Ευαγγελία Καλουμά του Δ.Σ. Θεσσαλονίκης.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1) Του _____ του
στην εμμετάλλευση του οποίου ανήκει η
καφετέρια-ταβέρνα με το διακριτικό τίτλο _____ η οποία βρίσκεται
στη περιοχή _____ επί της οδού _____, 2)
Του _____ του _____ στην

εκμετάλλευση του οποίου ανήκει το εστιατόριο με το διακριτικό τίτλο
το οποίο βρίσκεται στη περιοχή του Νομού
επί της οδού , 3) Της

στην οποία ανήκει το
σνακ μπαρ με το διακριτικό τίτλο το οποίο βρίσκεται στη
περιοχή επί της οδού 4) Της
ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας με την επωνυμία

όπως
νόμιμα εκπροσωπείται, στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το σνακ μπαρ με
το διακριτικό τίτλο το οποίο βρίσκεται στη περιοχή
επί της οδού 5) Της
στην

εκμετάλλευση της οποίας ανήκει η ταβέρνα με το διακριτικό τίτλο
η οποία βρίσκεται στην περιοχή
επί της οδού γωνία, 6) Του
στην εκμετάλλευση
του οποίου ανήκει η καφετέρια με το διακριτικό τίτλο η οποία
βρίσκεται στη περιοχή επί της οδού
και 7) Του

στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει η καφετερία με το
διακριτικό τίτλο η οποία βρίσκεται στη περιοχή
επί της οδού οι οποίοι
καθ' ων η αίτηση δεν παραστάθηκαν ούτε εκπροσωπήθηκαν.

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της υπόθεσης, η οποία ορίστηκε αρχικά για τη
δικάσιμο της 12-06-2018 και μετά από αναβολή για τη δικάσιμο που
αναφέρεται ανωτέρω, η πληρεξούσια δικηγόρος της αιτούσας, ανέπτυξε τους
ισχυρισμούς της και ζήτησε να γίνουν δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

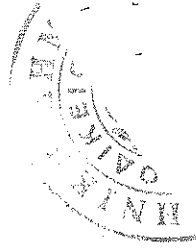
1. Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 294 εδ. α', 295 παρ. 1 εδ. α' και 297 του Κ.Πολ.Δ. προκύπτει ότι ο ενάγων μπορεί να παραιτηθεί από το δικόγραφο της αγωγής χωρίς συναίνεση του εναγόμενου πριν αυτός προχωρήσει στην προφορική συζήτηση της ουσίας της υπόθεσης, ότι η παραίτηση από το δικόγραφο της αγωγής έχει ως συνέπεια ότι η αγωγή θεωρείται πως δεν ασκήθηκε, ενώ η κατά τα ως άνω παραίτηση γίνεται ή με δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά ή με δικόγραφο που επιδίδεται στον αντίδικο του παραιτούμενου (βλ. Α.Π. 692/1999, ΕλλΔνη 41, σελ. 763). Οι ως άνω δε διατάξεις έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τις αιτήσεις που εκδικάζονται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (βλ. Μ.Πρ.Πειρ. 4345/2001, Αρχ.Ν. ΝΓ', σελ. 491). Στην προκειμένη περίπτωση η αιτούσα αστική εταιρία, με δήλωση της πληρεξούσιας δικηγόρου της στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, κατά τη συζήτηση της υποθέσεως, πριν από την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας, που καταχωρήθηκε επί της αιτήσεως, λόγω μη τηρήσεως πρακτικών, παραιτήθηκε από το δικόγραφο της κρινόμενης αιτήσεώς του, όσον αφορά τους πρώτο, δεύτερο, πέμπτη, έκτο και έβδομο των καθ' ων η αίτηση αντιστοιχά. Επομένως, σύμφωνα με τις διατάξεις που αναφέρονται στην προηγούμενη νομική σκέψη, πρέπει να θεωρηθεί ότι η κρινόμενη αίτηση δεν ασκήθηκε, ως προς τους ανωτέρω των καθ' ων η αίτηση, δεδομένου ότι η παραίτηση έγινε πριν από την προφορική συζήτηση της υποθέσεως, ειδικότερα δε πριν από την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας.

2. Με τις διατάξεις του όγδοου κεφαλαίου (άρθρ. 46 επ.) του ν. 2121/1993 «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα», όπως ισχύει μετά τον ν. 3057/2002, νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων, δηλαδή των δικαιωμάτων σε εργασίες («εισφορές», κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμα έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν, όμως, να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν, όμως, και μάλιστα πολλές

φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση, στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων αυτών. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες, που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρ. 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως, οι καλλιτέχνες, που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους, η προστασία δε, αυτή συγκεκριμενοποιείται στη διάταξη του άρθρ. 49 του ίδιου νόμου, σύμφωνα με την οποία, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για την ειδικότερα στη διάταξη του άρθρου 3 παρ. 2 του ίδιου νόμου προσδιοριζόμενη παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρ. 3 παρ. 2 του ίδιου νόμου «δημόσια θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, που κάνει το έργο προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από το αν τα πρόσωπα αυτού του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους». Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει, ότι ο σκοπός και προορισμός της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης είναι, καταρχάς, η λήψη της εκπομπής από τους ιδιώτες κατ' οίκον ή σε άλλους ιδιωτικούς χώρους για την προσωπική τους χρήση. Για τη χρήση αυτή έχουν καταβληθεί τα δικαιώματα στους δικαιούχους από τους τηλεοπτικούς σταθμούς. Στην περίπτωση, όμως, που υπάρχει δημόσια χρήση, εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, τότε απαιτείται νέα άδεια του δικαιούχου αυτού και καταβολή ειδικής για τη χρήση αυτή αμοιβής. Βασική προϋπόθεση της δημόσιας χρήσης, εκτέλεσης ή

παρουσίασης είναι να απευθύνεται αυτή σε ευρύτερο αριθμό προσώπων, που δεν έχουν μεταξύ τους οικογενειακό ή άμεσο κοινωνικό δεσμό και συγκροτούν την ιδιαίτερη νομική έννοια του δικαίου της πνευματικής ιδιοκτησίας του «κοινού». Το κρίσιμο, δηλαδή, στοιχείο, σχετικά με τον δημόσιο χαρακτήρα της εκτέλεσης, χρήσης ή παρουσίασης του έργου είναι να γίνεται αυτή υπό συνθήκες, που το κάνουν προσιτό στο κατά την προαναφερθείσα έννοια «κοινό» (βλ. ΑΠ 907/2003 ΕλλΔνη 44.1481). Απαιτείται, τελικά, η ύπαρξη πράξης, με την οποία ο λήπτης του ραδιοτηλεοπτικού έργου καθιστά αυτό προσιτό σε αόριστο αριθμό προσώπων, τα οποία δεν χαρακτηρίζονται από ιδιαίτερες ιδιότητες ή σχέσεις μεταξύ τους, ώστε να προκύπτει ένας από τους τρόπους «δημόσιας εκτέλεσης», κατά τον ορισμό του άρθρ. 3 παρ. 2 ν. 2121/1993. Η έννοια, δε, της «προσιτότητας» συμπεριλαμβάνει όχι μόνο τη δυνατότητα να μπορεί το έργο να ληφθεί από αόριστο αριθμό προσώπων, αλλά και, προεχόντως, μια σχέση επικοινωνίας μεταξύ εκείνου, που το καθιστά προσιτό και των περαιτέρω ληπτών. Έτσι, συνιστά δημόσια εκτέλεση, κατά τους όρους του ν. 2121/1993, η περίπτωση, κατά την οποία ο λαμβάνων το τηλεοπτικό σήμα οργανώνει τη συμπεριφορά του με πράξεις, ήτοι διαμορφώνει τις κατάλληλες συνθήκες, ώστε να καταστήσει προσιτό το τηλεοπτικό σήμα σε αόριστο αριθμό προσώπων, μέσα από μια σχέση επικοινωνίας, πράγμα που, όμως, δεν γίνεται τυχαία, αλλά στο πλαίσιο της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και προς επίτευξη των εμπορικών του σκοπών (ΑΠ 820/2003 ΠοινΔημ 2003). Συνεπώς, όταν ο λήπτης της ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής, με τη χρήση ενός κεντρικού διανεμητικού δέκτη, τον οποίο χρησιμοποιεί στα πλαίσια της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και για τις ανάγκες αυτής, γίνεται μεσάζων, ώστε η ραδιοτηλεοπτική εκπομπή να λαμβάνεται και από άλλους, πλην του ίδιου και συγκεκριμένα από πρόσωπα, που δεν συνδέονται μαζί του με οικογενειακούς δεσμούς, ούτε είναι μέλη του άμεσου κοινωνικού περιβάλλοντος του, σε χώρο που ο ίδιος παρέχει ή για τον οποίο είναι υπεύθυνος, τότε δεν πρόκειται για απλή λήψη εκπομπής, αλλά μια άλλη

ανεξάρτητη πράξη, με την οποία το εκπεμπόμενο έργο γίνεται εκ νέου άμεσα αντιληπτό από άλλο κοινό, στο οποίο δεν έχει αποβλέψει ο δημιουργός και στο οποίο ο χρήστης μετακινεί την εκπομπή χωρίς δικαίωμα. Η πράξη αυτή συνιστά πλέον δημόσια εκτέλεση του έργου, έχουσα διαφορετικό προορισμό της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης και διακριτή από την αρχική ραδιοτηλεοπτική εκπομπή, με συνέπεια να απαιτείται γι' αυτή άδεια του δημιουργού και να δικαιολογείται η αξίωση άλλης αμοιβής. Σύμφωνα με τα ανωτέρω, η αναμετάδοση ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών εκπομπών εντός μιας επιχείρησης ενώπιον του κοινού (των συναλλασσόμενων με τον επιχειρηματία προσώπων), από δέκτη ραδιοφώνου ή τηλεόρασης, εγκατεστημένου μονίμως ή ευκαιριακά προς μετάδοση ή ακρόαση, όπως η μετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών στα δωμάτια επιχείρησης ξενοδοχείου από δέκτες, που υπάρχουν σ' αυτά, μέσω κεντρικής κεραίας, που εξυπηρετεί όλο το κτίριο, αποτελεί νέα χρήση, ως ξεχωριστή μορφή δημόσιας παρουσίασης και δικαιολογείται νέα άδεια του δημιουργού και η καταβολή ειδικής για τη χρήση αυτή αμοιβής (βλ. Γ.Κουμάντο, Πνευματική Ιδιοκτησία, 2002, σ.217, Λ.Κοτσίρη, Αναμετάδοση Ραδιοτηλεοπτικών Εκπομπών ως χωριστή μορφή δημόσιας εκτέλεσης σε ΕΕμπΔ 2002.251, Δ.Καλλινίκου, Πνευματική Ιδιοκτησία και Συγγενικά Δικαιώματα, 2002, σ. 112, βλ. και ΕφΑΘ 7196/2007 ΤΝΠ Νόμος, με παραπομπή στην υπόθεση C-306/2005, Sociedad General de Autores y Editores de Espana (SGAE) κατά Rafael Hoteles SA του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που έχει αποφανθεί επί του εν λόγω νομικού ζητήματος, βλ. και ΜΠΖακύνθου 39/2018, ΜΠΖακύνθου 13/2018, ΜΠΠατρ 534/2018, ΜΠΑΘ 6231/2016, ΜΠΖακύνθου 67/2015, προσκομιζόμενες). Εξάλλου, η αμοιβή που καθιερώνεται με το άρθρο 49 του ν. 2121/ 1993 είναι ενιαία, υπό την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσό αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και πληρώνεται μια φορά από τον χρήστη, κατανεμόμενη μεταξύ των δικαιούχων και δη, μεταξύ αφενός των μουσικών και ερμηνευτών- εκτελεστών και αφετέρου των παραγωγών. Το

δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των προαναφερόμενων είναι ανεκχώρητο και η εισπραξή της υποχρεωτικά εκ του νόμου ανατίθεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων αυτών, οι οποίοι λειτουργούν κατά τους όρους των άρθρων 54 επ. του ν. 2121/1993, υποχρεούμενοι, ειδικότερα, να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, μάλιστα, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευσή του στον ημερήσιο τύπο. Για τη μεγαλύτερη μάλιστα διευκόλυνση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, με το άρθρ. 55 παρ. 2 και 3 του ν. 2121/1993 (που εφαρμόζεται και στα συγγενικά δικαιώματα, κατά το άρθρο 58 αυτού), αφενός καθιερώνεται τεκμήριο αρμοδιότητας αυτών, αναφορικά με τη διαχείριση και προστασία όλων των πνευματικών δημιουργών και όλων των έργων, για τα οποία δηλώνουν εγγράφως, ότι έχουν μεταβιβαστεί σ' αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα, που τους έχει χορηγηθεί, δικαιούμενοι να ενεργούν, δικαστικά ή εξώδικα, στο δικό τους όνομα και αφετέρου ορίζεται, ότι για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δημιουργών, που προστατεύονται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων, που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση αυτών. Ειδικά, δε, όταν οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, που λειτουργεί με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού, ασκεί το δικαίωμα της εύλογης και ενιαίας αμοιβής του άρθρ. 49 του ίδιου νόμου, καθιερώνεται τεκμήριο ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς, και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους (βλ. ήδη και άρθρ. 7 ν. 4481/2017). Το τεκμήριο αυτό είναι μαχητό και, συνεπώς, δεν προσκρούει στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, αφού δεν θίγει το δικαίωμα

ανταπόδειξης του αντιδίκου. Εξάλλου, ο υπολογισμός της απαιτούμενης αμοιβής, κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 55 παρ. 1 β', 58 και 32 παρ. 1 του ν. 2121/1993, γίνεται κατ' αρχάς σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμού των ακαθαρίστων εξόδων και εσόδων, που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευσή του. Εάν, όμως, η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή της ή τα έξοδα, που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή, που πρόκειται να εισπραχθεί, αυτή μπορεί να υπολογισθεί σε ορισμένο, κατ' αποκοπή, ποσό. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης περι της εύλογης αμοιβής, αυτή, καθώς και οι όροι πληρωμής της, καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περι της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. Με τον τρόπο αυτό, εξασφαλίζεται ένα αποτελεσματικό σύστημα προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων, δεδομένου ότι η εφαρμογή της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων παρέχει τη δυνατότητα της ταχείας και προσωρινής ρύθμισης της εν λόγω διαφοράς, που συνεπάγεται την άρση των εμποδίων στη διακίνηση των πνευματικών έργων, έως ότου το αρμόδιο όργανο αποφανθεί οριστικά περι του ύψους της οφειλόμενης από τους χρήστες εύλογης αμοιβής, συμβάλλει, δε, στην ανάπτυξη της πολιτιστικής δημιουργικότητας, αφού με την ταχεία προσωρινή επίλυση της διαφοράς εξασφαλίζεται η οικονομική αυτονομία και αξιοπρέπεια των ερμηνευτών εκτελεστών καλλιτεχνών και συνεχίζονται οι σχετικές επενδύσεις των παραγωγών, που χρηματοδοτούν αυτές τις πολιτιστικές δημιουργίες. Είναι προφανές, δε, ότι δεν πρόκειται για ασφαλιστικό μέτρο, αλλά για ρυθμιστικό μέτρο, για το οποίο εφαρμόζονται οι περι ασφαλιστικών μέτρων διατάξεις του ΚΠολΔ. Έτσι, για τον προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής δεν προϋποτίθεται επείγουσα περίπτωση ή αποτροπή επικείμενου

κινδύνου, που αποτελούν αναγκαία προϋπόθεση για τη λήψη κάθε γνήσιου ασφαλιστικού μέτρου (βλ. ΜΠΑΘ 6231/2016, ΜΠΗλείας 67/2016 προσκομιζόμενη, ΜΠΚω 511/2015 προσκομιζόμενη, ΜΠΑμ 78/20.15 ΤΝΠ Νόμος), τούτο δε, ισχύει όχι μόνο αναφορικά με τον καθορισμό της εύλογης αμοιβής αλλά και αναφορικά με την επιδίκασή της (βλ. πλέον το άρθρ. 22 παρ. 7 του ν. 4481/2017, που περιλαμβάνει ρητά, μεταξύ των εξουσιών του δικάζοντος με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων Δικαστηρίου, την επιδίκασή στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ποσού μέχρι το ήμισυ της προσδιορισθείσας εύλογης αμοιβής). Εξάλλου, σε σχέση με τα κριτήρια, βάσει των οποίων το δικαστήριο, σε περίπτωση διαφωνίας των μερών, θέλει οδηγηθεί στον προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων, παρατηρητέα τα ακόλουθα: Τα συναφή νομοθετικά κείμενα (ν. 2121/1993 και ν. 3057/2002), καθώς και οι Οδηγίες 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 19ης Νοεμβρίου 1992 και 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 2001 (σε εφαρμογή των οποίων εκδόθηκαν οι ως άνω νόμοι, αντιστοίχως), δεν προσδιορίζουν τον ορισμό της εύλογης αμοιβής και ούτε καθορίζουν κριτήριο προς καθορισμό της. Συνεπώς, ο καθορισμός του ύψους της εύλογης αμοιβής, που δικαιούνται οι δικαιούχοι των συγγενικών δικαιωμάτων για τη χρησιμοποίηση των φωνογραφημάτων τους από ραδιοφωνικούς σταθμούς, πρέπει να γίνει υπό το φως των στόχων της ως άνω οδηγίας και του προστατευτικού πνεύματος των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, που διέπει τον ν. 2121/1993. Το Δικαστήριο, στην ειδικότερη αυτή περίπτωση, θα καθορίσει το ύψος της εύλογης αμοιβής, σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της λογικής και μεταξύ άλλων κριτηρίων που πρέπει να λάβει υπόψη του, είναι η αξία της συγκεκριμένης χρήσης στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών, ο αριθμός των δωματίων του ξενοδοχείου, ο δείκτης πληρότητάς του, η εμπορική ή τουριστική κίνηση της περιοχής, όπου βρίσκεται, ο σκοπός, για τον οποίο οι πελάτες διαμένουν

εκεί (εάν δηλαδή πρόκειται για τουριστικό ή επαγγελματικό σκοπό), ο κατά μέσο όρο χρόνος διαμονής τους, η δυνατότητα (από άποψη χρόνου, ενδιαφερόντων και κατανόησης της ελληνικής γλώσσας) παρακολούθησης ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών και προγραμμάτων με έργα ερμηνείας και παραγωγής των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων, ο κατά μέσο όρο ημερήσιος χρόνος, που οι κρατικοί και ιδιωτικοί τηλεοπτικοί σταθμοί καλύπτουν προγράμματα με τα ως άνω προστατευόμενα έργα, η ένταση της τηλεθέασης αυτών, οι συμβατικώς οριζόμενες αμοιβές σε θέματα συγγενικών δικαιωμάτων άλλων ξενοδοχείων, το ύψος της συμφωνημένης αμοιβής, που καταβάλλει το ξενοδοχείο σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων για τη δυνατότητα χρήσεως, από τους πελάτες τους, έργων προστατευόμενων από το δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας, καθώς και το ύψος της αμοιβής που καθορίστηκε με προγενέστερες αποφάσεις του ιδίου ή άλλου δικαστηρίου για ξενοδοχεία ανάλογης κατηγορίας και θέσης.

3. Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αίτησή της, η αιτούσα, αστικός μη κερδοσκοπικός φορέας, εκθέτει ότι είναι ο μόνος νόμιμα συστημένος αντιπροσωπευτικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων των μουσικών, τραγουδιστών-ερμηνευτών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου και εικόνας-ήχου αντίστοιχα, ως έχων δε, τις προβλεπόμενες από τον σχετικό νόμο αρμοδιότητες, μεταξύ των οποίων την είσπραξη, τη δικαστική διεκδίκηση και τη διανομή της από τον νόμο προβλεπόμενης εύλογης αμοιβής των μελών του, συνέταξαν από κοινού αμοιβολόγιο κατά τους όρους του νόμου αυτού, το οποίο γνωστοποίησαν στους χρήστες-επιχειρήσεις μουσικής, που προβαίνουν σε δημόσια παρουσίαση των έργων του, μέσω εγκαταστημένων στις επιχειρήσεις τους υλικών φορέων ήχων και κάλεσε αυτούς σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Ότι, παρά ταύτα, οι τρίτη και τέταρτη των καθ' ων η αίτηση, ιδιοκτήτες οι ως άνω των καθ' ων επιχειρήσεων σνακ μπαρ με τους διακριτικούς τίτλους η τρίτη και

η τέταρτη αντίστοιχα, τα οποία καταστήματά τους βρίσκονται στη
κατά τα έτη 2016 και 2017, αν και προέβαιναν
ανελλιπώς σε δημόσια παρουσίαση έργων τους, σε αόριστο αριθμό προσώπων
και συγκεκριμένα στους πελάτες του, αρνούνται, εντούτοις, κάθε προσπάθεια
διαπραγμάτευσης και καταβολής της ως άνω αμοιβής. Ζητούν, δε, ως εκ του
λόγου τούτου: α) να καθορίσει το Δικαστήριο το ύψος της εύλογης και ενιαίας
αμοιβής, που από την αιτία αυτή δικαιούνται οι αντιπροσωπευόμενες από
αυτούς κατηγορίες καλλιτεχνών και παραγωγών για τα έτη 2016 και 2017 στο
ποσό των 150 ευρώ για κάθε έτος και συνολικά στο ποσό των 300 ευρώ, για τα
δύο (2) επίδικα έτη, πλέον Φ.Π.Α. ποσοστού 24%, β) να υποχρεωθούν οι ως
άνω των καθ' ων να τους καταβάλουν το ήμισυ εκ του προαναφερόμενου ποσού
των 300 ευρώ, νομιμότοκα από την 1-1-2017 για την εύλογη αμοιβή του έτους
2016 και 1-1-2018 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2017, άλλως επικουρικώς
από την επομένη της επίδοσης της κρινόμενης αίτησης και μέχρι την
ολοσχερή εξόφληση, γ) να υποχρεωθούν να προσκομίσουν καταλόγους με τους
τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα
προαναφερόμενα έτη, προκειμένου να προβεί η αιτούσα στη διανομή των
αμοιβών στους δικαιούχους και δ) τέλος, να καταδικαστούν οι καθ' ων στην
καταβολή των δικαστικών τους εξόδων σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.
2121/1993.

4. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η υπό κρίση αίτηση αρμόδια
εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, κατά την
προκείμενη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (βλ. άρθρ. 49 παρ. 1 του ν.
2121/1993 και 686 επ. του ΚΠολΔ). Είναι, περαιτέρω, νόμιμη, στηριζόμενη
στις διατάξεις των άρθρων 1, 3, 32, 46, 47, 49, 54-58 του ν. 2121/1993, όπως
ισχύει μετά τον νόμο 3057/2002, 7 και 22 ν. 4481/2017, 686 επ., 728 παρ. 1
περ ζ', 729 παρ 2 του ΚΠολΔ, 901 επ., 345 και 346 του ΑΚ, πλην του
αιτήματος περί οφειλής τόκων από την επόμενη λήξης κάθε έτους του επίδικου
διαστήματος, το οποίο είναι μη νόμιμο και ως εκ τούτου απορριπτέο, καθόσον

η αιτούσα δεν επικαλείται δικαστική ή εξώδικη όχληση προς τους καθ' ων προς καταβολή της αμοιβής που αναλογεί σε κάθε έτος, ώστε να καταστούν αυτοί υπερήμεροι και να οφείλουν έκτοτε τόκους υπερημερίας, εκτός επίσης από το παρεπόμενο αίτημα περί επιδίκασης δικαστικών εξόδων σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2121/1993, ενώ είναι νόμιμο κατά το μέρος που αφορά στα δικαστικά έξοδα για την άσκηση και τη συζήτηση της αίτησης σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 176, 189 παρ. 1 και 191 παρ. 2 του ΚΠολΔ. Σημειωτέον δε, ότι το παρόν Δικαστήριο δικάζει μεν κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η παρούσα όμως, υπόθεση δεν αφορά ασφαλιστικό μέτρο, κατά την έννοια των άρθρων 682 επ. ΚΠολΔ, τέτοιο δηλαδή, που σκοπεί στην εξασφάλιση ή διατήρηση δικαιώματος ή την ρύθμιση κατάστασης, αλλά μέτρο που σκοπεί την ταχεία και προσωρινή επίλυση της διαφοράς (ΕφΘεσ 259/2010 ΝΟΜΟΣ, ΕφΑΘ 3058/2005 ΔΕΕ 2005.1179) και συνεπώς, για τον προσωρινό προσδιορισμό και επιδίκαση εύλογης αμοιβής, αφενός μεν, δεν απαιτείται η αναφορά και συνδρομή επικείμενου κινδύνου, αφετέρου δε, η επιδίκαση αυτή, εφόσον δεν υπερβαίνει το μισό της πιθανολογούμενης απαίτησης, όπως ζητεί η αιτούσα, δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 692§4 ΚΠολΔ, που απαγορεύει την ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος. Πρέπει, επομένως, η αίτηση κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, ερήμην των τρίτης και τέταρτης των καθ' ων, οι οποίες, όπως προκύπτει από τις με αριθμό 7048' και 7038'/22-05-2018 εκθέσεις επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Θράκης, διορισμένης στο Πρωτοδικείο

κλητεύθηκαν νόμιμα και εμπρόθεσμα, για να παραστούν κατά τη συζήτηση της αίτησης κατά την αρχικά ορισθείσα δικάσιμο της 12-06-2018, οπότε και αναβλήθηκε η συζήτηση της αίτησης για τη σημερινή δικάσιμο, για την οποία και πάλι κλητεύθηκαν νόμιμα και εμπρόθεσμα, όπως προκύπτει από τις με αριθμό 7638' και 7618'/06-07-2018 εκθέσεις επίδοσης της προαναφερόμενης

δικαστικής επιμελήτριας, πλην όμως και πάλι δεν εμφανίσθηκαν στη δικάσιμο αυτή, κατά την οποία εκφωνήθηκε η υπόθεση με τη σειρά της από το οικείο έκθεμα και πρέπει συνεπώς, να δικαστούν ερήμην, η υπόθεση όμως θα ερευνηθεί σαν να ήταν και αυτές παρούσες. Εξάλλου προσκομίζονται για το παραδεκτό της συζήτησης κατ' άρθρο 61 του ν. 4194/2013 το σχετικό γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών (βλ. το με αριθμό Α418042/17-09-2018 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δ.Σ. Θεσσαλονίκης).

5. Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης του μάρτυρα

προτεινόμενου από την πλευρά της αιτούσας, που εξετάσθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού, κατά τη συζήτηση της υπόθεσης και από όλα τα έγγραφα, που η αιτούσα νόμιμα προσκόμισε με επίκληση, συμπεριλαμβανομένων και των φωτογραφιών, μη αμφισβητούμενης γνησιότητας (άρθρα 444-445 του ΚΠολΔ), καθώς και από τους ισχυρισμούς που διαλαμβάνονται στο έγγραφο σημείωμα της πληρεξούσιας δικηγόρου της και από όλη γενικά τη διαδικασία, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα είναι οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας δικαιωμάτων, στην οποία έχει ανατεθεί από τα μέλη της, μουσικούς, ερμηνευτές-τραγουδιστές και παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, η διαχείριση των συγγενικών δικαιωμάτων τους για το σύνολο του ρεπερτορίου τους. Η ίδρυση τους έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 54-57 του ν. 2121/93 και η λειτουργία της εγκρίθηκε με απόφαση του Υπουργείου Πολιτισμού, που δημοσιεύτηκε νόμιμα στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, το οποίο και ελέγχει, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 54 του ν. 2121/93, τον αριθμό των καλλιτεχνών, που έχουν αναθέσει στους ως άνω οργανισμούς τη διαχείριση εξουσιών, που απορρέουν από το περιουσιακό τους δικαίωμα, καθώς και την τήρηση των διατάξεων του ως άνω νόμου και του κανονισμού τους (αρθρ. 54 παρ.5). Όπως προκύπτει, δε, από τους προσκομιζόμενους από την αιτούσα καταλόγους των μελών της, ο αριθμός τούτων είναι πολύ μεγάλος και ικανός να θεωρηθεί ότι η

αιτούσα ως οργανισμός αντιπροσωπεύει την πλειονότητα των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες. Σύμφωνα, λοιπόν, με τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη, τεκμαίρεται, εν προκειμένω, ότι η αιτούσα έχει την αρμοδιότητα διαχείρισης και προστασίας όλων των έργων και όλων των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες. Συνεπώς, η αιτούσα νομίμως ασκεί την ένδικη αίτηση στο όνομα τους και νομιμοποιείται στην άσκηση όλων των δικαιωμάτων των μελών τους (αρθρ. 55 παρ. 2 και 3 ν. 2121/1993). Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα, ως μοναδικός αντιπροσωπευτικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων των ανωτέρω κατηγοριών δικαιούχων (μουσικών, τραγουδιστών-ερμηνευτών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου και εικόνας) έχει καταρτίσει συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, δυνάμει των οποίων δικαιούται να προβαίνει σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση ή διανομή της εύλογης αμοιβής, την οποία δικαιούνται και οι αλλοδαποί (αντίστοιχα προς τους ημεδαπούς) δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων για τη χρήση του καλλιτεχνικού τους ρεπερτορίου στην ημεδαπή (τέτοιες συμβάσεις έχουν καταρτιστεί, ενδεικτικά, με τους κάτωθι αλλοδαπούς φορείς: SWISS PERFORM-Ελβετία, SAMI Σουηδίας, Gramex Δανίας, STOART Πολωνίας, RAL M. Βρετανίας). Πέραν όμως των εν λόγω συμβάσεων, η αιτούσα νομιμοποιείται να προβαίνει στις προαναφερόμενες ενέργειες και πράξεις, για λογαριασμό και αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με το ν.2054/1992, αποτελώντας πλέον αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού δικαίου και η οποία: α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση», δηλαδή τη μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο

επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (βλ. άρθρα 2, 4 και 5 § 1 ν.2054/1992) και β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» ακόμα και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφήματων, μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο με την προαναφερόμενη διεθνή σύμβαση κράτος, εφόσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος, έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην όμως τούτο, εντός το αργότερο τριάντα (30) ημερών από την αρχική έκδοση και δημοσίευση του, παρουσιάσθηκε στο κοινό και δημοσιεύθηκε και στην Ελλάδα, ως συμβαλλόμενη χώρα με την ως άνω διεθνή σύμβαση (βλ. άρθρο 5§2 του ν. 2054/1992). Τούτο έχει ως συνέπεια όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και συνακόλουθα και το ελληνικό δικαιο, ακόμα και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.Π.Α., αφού λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα, που προέρχονται από τις μουσικά ανεπτυγμένες χώρες, επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της τριακονθήμερης προθεσμίας δημοσίευση και παρουσίαση τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας. Τα μέλη της αιτούσας συνέταξαν, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του ν. 2121/1993, από κοινού αμοιβολόγιο, το οποίο γνωστοποίησαν στο κοινό με τη δημοσίευση του σε τρεις (3) εφημερίδες και συγκεκριμένα στην «ΑΓΟΡΑ» της 29-05-2015 (οικονομική εφημερίδα) και στο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» της 18-06-2015 και στην «ΑΥΓΗ» της 06-05-2015. Με τα παραπάνω αμοιβολόγια, όσον αφορά τους χρήστες μουσικού ρεπερτορίου που διατηρούν εστιατόρια, καφετερίες, καφενεία κ.λ.π., ενόψει του ότι η μουσική για τέτοιες επιχειρήσεις δεν είναι απαραίτητη, αλλά απλώς χρήσιμη για την προσέλκυση πελατών, η αιτούσα προσδιόρισε την οφειλόμενη εύλογη αμοιβή κατ' έτος σε εφάπαξ ποσά,

ανάλογα με την επιφάνεια του στεγασμένου και του τυχόν υπαίθριου χώρου τους, κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Μεταξύ των χρηστών αυτών υλικών φορέων ήχου είναι οι τρίτη και τέταρτη καθ' ων, οι οποίες καθόλη τη διάρκεια των ετών 2016 και 2017 λειτουργούσαν σνακ-μπαρ με την επωνυμία η τρίτη και η τέταρτη των καθ' ων αντίστοιχα στην περιοχή της επί της οδού η τρίτη και με η τέταρτη και οι οποίες επιχειρήσεις τους καταλαμβάνουν έκταση περίπου 80τ.μ. η τρίτη και 60τ.μ. η τέταρτη (βλ. προσκομιζόμενες φωτογραφίες καταστημάτων των καθ' ων η αίτηση). Στις παραπάνω επιχειρήσεις τους κατά τα προαναφερόμενα έτη 2016 και 2017 οι των καθ' ων χρησιμοποιούσαν το ενδεικτικά αναφερόμενο στην αίτηση ελληνικό και αλλοδαπό μουσικό ρεπερτόριο και παρότι δε, οχλήθηκαν επανειλημμένως από την αιτούσα για διαπραγμάτευση της καταβλητέας εύλογης αμοιβής των αντιπροσωπευόμενων απ' αυτήν δικαιούχων, αδιαφόρησαν και μέχρι σήμερα δεν κατέβαλαν κανένα ποσό (βλ. κατάθεση μάρτυρα). Ενόψει αυτών και σύμφωνα με όσα τίθενται στη νομική σκέψη της παρούσας, οι καθ' ων οφείλουν να καταβάλουν στην αιτούσα εύλογη αμοιβή κατά το άρθρο 49 του Ν 2121/93, για τα ως άνω επίδικα έτη. Περαιτέρω πιθανολογήθηκε, ότι στο αμοιβολόγιο που συνέταξε, όπως έχει ήδη λεχθεί, η αιτούσα, όσον αφορά στις επιχειρήσεις για τη λειτουργία των οποίων η μουσική είναι χρήσιμη και οι οποίες λειτουργούν καθόλη τη διάρκεια του έτους, η καταβλητέα από τους χρήστες αμοιβή, προσδιορίστηκε σε εφάπαξ κατ' έτος ποσά, για τα έτη 2016-2017 για καταστήματα μέχρι εμβαδού 100τ.μ., όπως είναι τα καταστήματα των προαναφερόμενων καθ' ων στο ποσό των 150 ευρώ, για κάθε έτος και επομένως το ύψος της εύλογης αμοιβής της αιτούσας ανέρχεται συνολικά στο ποσό των (150 X 1 έτος=)150 ευρώ για καθένα από τα καταστήματα των καθ' ων, πλέον νομίμου ΦΠΑ, ανερχομένου σε ποσοστό 24% και στο ποσό των (150 X 2 έτη =)300 ευρώ

για καθένα από τα καταστήματα των καθ' ων, πλέον νομίμου ΦΠΑ, ανερχομένου ομοίως σε ποσοστό 24%. Λαμβανομένων υπόψη, της διάρκειας λειτουργίας των επιχειρήσεων των καθ' ων, του αριθμού των πελατών, που έχουν τη δυνατότητα να εξυπηρετήσουν ανάλογα με την έκταση των καταστημάτων τους και το είδος των υπηρεσιών που παρέχουν, καθώς και της δαπάνης, στην οποία θα έπρεπε να υποβληθούν για την χρησιμοποίηση ζωντανής ορχήστρας μουσικών και τραγουδιστών, αντί της χρήσης υλικών φορέων ήχου, με την οποία προσελκύουν πελάτες, το παραπάνω αιτούμενο ποσό, κρίνεται ως εύλογη κατά το άρθρο 49 του Ν 2121/93 αμοιβή, για χρήση μουσικού ρεπερτορίου καθ' όλες τις ώρες λειτουργίας των επιχειρήσεων τους. Με βάση τα προαναφερόμενα στοιχεία, η εύλογη αμοιβή που οφείλουν να καταβάλουν οι τρίτη και τέταρτη των καθ' ων στην αιτούσα, πρέπει να καθορισθεί με βάση τα παραπάνω αναφερόμενα ποσά. Περαιτέρω, δεδομένου ότι σύμφωνα με την προαναφερόμενη διάταξη του άρθρου 56 παρ. 4 του Ν 2.121/93, οι χρήστες οφείλουν να παραδίδουν στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης καταλόγους των έργων που εκτελούν δημόσια, για να καταστεί δυνατή η πραγματοποίηση των διανομών των παραπάνω αμοιβών, πρέπει οι καθ' ων να υποχρεωθούν σε παράδοση τέτοιων καταλόγων με τα έργα του μουσικού ρεπερτορίου που εκτέλεσαν δημόσια κατά τα επίδικα έτη (2016-2017). Τέλος, πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση προσωρινής επιδίκασης στην αιτούσα του μισού του ποσού της αμοιβής, που κατά τα παραπάνω καθορίσθηκε, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό, καθόσον πολλοί από τους δικαιούχους αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των μη επιδεικτικών αναβολής βιοτικών τους αναγκών, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της κρινόμενης αίτησης. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η υπό κρίση αίτηση, ως βάσιμη και κατ' ουσίαν κατά ένα μέρος κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό. Τέλος, οι τρίτη και τέταρτη των καθ' ων η αίτηση πρέπει να καταδικασθούν σε μέρος των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, κατόπιν υποβολής σχετικού αιτήματος, λόγω

της μερικής ήττας των πρώτων (άρθρα 178 και 191 παρ.2 του ΚΠολΔ), κατά
τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ ότι η αίτηση δεν ασκήθηκε για τους πρώτο, δεύτερο,
πέμπτη, έκτο και έβδομο των καθ' ων η αίτηση.

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην των τρίτης και τέταρτης των καθ' ων η αίτηση.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε ως απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ μερικώς την αίτηση.

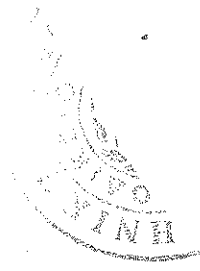
ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να
καταβάλει καθένας εκ των καθ' ων η αίτηση στην αιτούσα για την από μέρους
τους δημόσια παρουσίαση έργων των μελών της μέσω των ηλεκτρονικών τους
συσκευών, εγκατεστημένων στα αναφερόμενα στο σκεπτικό της παρούσας
καταστήματα τους σνακ-μπαρ για τα έτη 2016 και 2017 στα ποσά των εκατόν
πενήντα (150€) ευρώ η καθεμία εκ των καθ' ων και συνολικά στο ποσό των
τριακοσίων (300€) ευρώ, πλέον αναλογούντος Φ.Π.Α., ανερχομένου σε
ποσοστό 24%.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους ανωτέρω των καθ' ων η αίτηση να καταβάλουν
προσωρινά στην αιτούσα, το ήμισυ του ανωτέρω ποσού, δηλαδή το ποσό των
εκατόν πενήντα (150€) ευρώ η τρίτη των καθ' ων και το ποσό των εκατόν
πενήντα (150€) ευρώ η τέταρτη των καθ' ων, με το νόμιμο τόκο από την
επίδοση της κρινόμενης αίτησης μέχρι την πλήρη εξόφληση, πλέον του
αναλογούντος στα καταβλητέα ποσά ποσοστού Φ.Π.Α..

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τις τρίτη και τέταρτη των καθ' ων να παραδώσουν
στην αιτούσα αντίγραφα καταλόγων με τους τίτλους του μουσικού
ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν τα έτη 2016 και 2017.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τις προαναφερόμενες καθ' ων η αίτηση σε μέρος
των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, τα οποία ορίζει στο ποσό των εκατόν
πενήντα (150€) ευρώ στην καθεμία.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του, σε

έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση στην στις 27 Σεπτεμβρίου 2018, χωρίς
την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους και με την
παρουσία της Γραμματέως.

Γ. ΛΙΤΚΑΣΤΗΣ

Για τη Δημοσίευση
Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

